

KONKURSY PRACY POSOKOWCÓW

§ 1

Konkursy pracy posokowców mogą być przeprowadzone po:

- 1) farbie leżącej minimum 16, a nie więcej jak 24 godziny;
- 2) farbie leżącej minimum 40, a nie więcej jak 48 godzin.

W konkursach po farbie leżącej minimum 40 godzin mogą brać udział wyłącznie psy posiadające już dyplom z konkursu z farbą leżącą 16 - 24 godziny.

§ 2

W konkursach pracy posokowców mogą brać udział posokowce bawarskie i hanowerskie oraz alpejskie gończe krótkonożne, które w dniu imprezy mają ukończone 9 miesięcy życia.

§ 3

Psy pracują pojedynczo w kolejności wylosowanych numerów startowych. Czas pracy wynosi dla psów pracujących po farbie 16-24 – godzinnej maksymalnie 45 minut, a dla pracujących po farbie leżącej 40-48 godzin maksymalnie 60 minut.

§ 4

Konkursy przeprowadza się wyłącznie na „czarnej stopie”. Pracę psów oceniają co najmniej 2 osobowe zespoły sędziowskie.

§ 5

Pracę psów ocenia się w niżej podanych konkurencjach z ustalonymi, niezmiennymi współczynnikami. Psom wyróżnionym komisja sędziowska przyznaje dyplomy I, II i III stopnia w zależności od uzyskanych ocen i sumy punktów, których limity zawiera tabela.

§ 6

Psy nieposiadające dyplomu z prób lub innego konkursu, podczas którego sprawdzono ich reakcję na strzał, podlegają takiemu testowi przed przystąpieniem do pracy w konkursie. Psy wyraźnie lękliwie reagujące na strzał wyklucza się z konkursu.

OBJAŚNIENIA I WSKAZÓWKI DO OCENY

1. Zakładanie ścieżki tropowej

Do założenia sztucznego śladu używa się około 0,25 litra farby jeleni, dzików lub danieli. W przypadku braku farby w/w zwierzyny można użyć krwi bydłowej, świńskiej lub owczej, którą przed użyciem należy „uszlachetnić” przez zanurzenie w niej na 24 godziny narogów świeżo ubitej sztuki jelenia, daniela lub dzika. Równoległe do farbowanej ścieżki zakłada się sztuczny trop racie jelenia, daniela lub dzika. Używane do zakładania sztucznego tropu badyły jelenia, daniela lub biegi dzika mogą być świeże lub mrożone, pod warunkiem, że przed użyciem zostaną w pełni odmrożone. Za pomocą tych samych badyli/biegów wolno kłaść tylko 3 tropy.

Pomocnik zakładający ścieżkę farbową powinien być osobą obcą dla psa. Farbowany trop powinien leżeć:

- w przypadku konkursu wskazanego w §1 pkt 1 – minimum 16, a nie więcej niż 24 godziny i musi przeleżeć przez noc,
- w przypadku konkursu wskazanego w §1 pkt 2 – minimum 40, a nie więcej niż 48 godzin i musi przeleżeć dwie noce.

Długość ścieżki farbowo - tropowej w obu rodzajach konkursów wynosi około 1000 m. Ścieżka rozpoczyna się oznaczonym złomem „zestrzałem” i na swoim przebiegu zawiera dwa poprowadzone pod kątem prostym lub rozwartym załamania, które zaczynają się tuż za sztucznymi „łożami” zranionej zwierzyny. Łoża wykonuje się odsłaniając ściółkę do mineralnej ziemi na powierzchni około 0,25 m² i nakrapiając je obficie farbą. Pierwsze lokalizuje się w odległości około 350 metrów, a drugie w odległości około 850 – 900 metrów od miejsca tzw. „zestrzału”.

Na końcu ścieżki kładzie się tuszę zwierzyny, której badyli, biegów i farby (jelenia, daniela lub dzika względnie krwi bydłowej czy świńskiej) użyliśmy do zakładania śladu i tropu. Zwierzyna powinna być wypatroszona, a służące do tego cięcia zaszyte.

Zakładający ścieżkę nanosi i podpisuje na przygotowanej w miejscu „zestrzału” tabliczce numer ścieżki oraz dzień i godzinę jej założenia.

Oznakowanie ścieżki powinno być widoczne dla przewodnika psa, na jej początkowym odcinku, długości około 50 metrów. Na jej dalszym przebiegu czytelne oznakowanie powinno być widoczne wyłącznie dla komisji sędziowskiej. Odstępstwa pomiędzy ścieżkami nie powinny być mniejsze niż 100 metrów.

2. Praca po ścieżce tropowo- farbowej

Sędzia i przenoszący zwierzynę pomocnicy, po położeniu jej na końcu ścieżki tropowej, powinni oddalić się i ukryć tak, by nie mógł ich zauważyć ani zwęszyć pracujący pies, a sami mogli obserwować jego zachowanie przy znalezionej zwierzynie.

Sędziowie oceniający pracę danego psa, wskazują przewodnikowi oznaczone złomem kierunkowym miejsce „zestrzału”. Naprowadzony pies powinien wskazać ślad i na komendę przewodnika podjąć go i pracując spokojnie (na otoku minimum 6 metrów), dolnym wiatrem wypracować go do samego końca.

Pies powinien trzymać się tropu i wypracować wszystkie jego załamania. W przypadku, gdy farba znajduje się na wysokich trawach lub krzakach wolno psu podnieść kufę. Błędem jest bezcelowe kręcenie się po tropie. Inne tropy, krzyżujące właściwą ścieżkę, pies może wskazywać przewodnikowi. Jeżeli podąży nimi kilka kroków, a następnie sam się skoryguje, to nie należy uznawać tego za błąd. Wypracowywanie tropu pod wiatr tuż obok tropu, jak również skracanie krótkich zagięć także nie należy zaliczać do błędów. Pies powinien pracować na miernie naciągniętym otoku. Samodzielne poprawki są dopuszczalne i nie powodują obniżenia oceny.

W przypadku oddalenia się psa od tropu tak daleko, że według sędziów nie jest on w stanie sam naprawić błędu, albo jeżeli zostanie naruszona sąsiednia ścieżka tropowa, pies może, po odwołaniu go przez przewodnika, na polecenie sędziów, być jeszcze dwukrotnie naprowadzony na ślad. Jednak każde nowe naprowadzenie obniża ocenę o 1 stopień.

Przewodnikowi nie wolno oglądać się na znaki wytyczające trasę, pod rygorem obniżenia oceny o 1 stopień przy każdym zwróceniu uwagi przez sędziego.

3. Oznajmianie lub oszczekiwanie znalezionej martwej zwierzyny

Przewodnik po dojściu do drugiego „łoża” z psem zgłoszonym jako oszczekiwacz lub oznajmiacz, na polecenie sędziego, spuszcza go z otoku, umożliwiając mu swobodne dojście do martwej zwierzyny.

Oszczekiwacz powinien zdecydowanie dojść po tropach do wyłożonej zwierzyny w czasie do 5 minut, pozostać w jej bezpośrednim sąsiedztwie i oszczekiwać, aż do nadejścia przewodnika. Po upływie 5 minut od rozpoczęcia szczekania, przewodnik wraz z sędziami, na ich polecenie, rusza w kierunku psa.

Pies, który po dojściu do martwej zwierzyny oszczekuje ją przez 5 minut donośnym, rytmicznym głosem, z pasją i bez dłuższych przerw, może otrzymać w tej konkurencji ocenę „4”. Oszczekiwanie ciche, bez pasji, z długimi przerwami, powoduje obniżenie oceny o 1-2 stopnie.

Jeżeli pies po dojściu do zwierzyny nie rozpocznie szczekania w ciągu 2 minut (obecność przy zwierzynie nieszczekającego psa sygnalizuje sędzia pozostający na końcu ścieżki), to nie zalicza mu się oszczekiwania, zalicza się natomiast przejście ścieżki tropowej, odejmując 1 stopień w konkurencji „praca na otoku po sfarbowanym tropie zwierzyny”.

Oznajmiacz powinien zdecydowanie dojść po tropach do wyłożonej zwierzyny. Po dojściu do zwierzyny i krótkim jej obwąchaniu, winien powrócić do czekającego na niego przy drugim łożu przewodnika w czasie nie dłuższym jak 10 minut i po oznajmieniu odnalezienia zwierzyny, w sposób dokładnie określony uprzednio sędziom, doprowadzić go do niej.

Po oddaleniu się psa od zwierzyny na odległość około 50 metrów, znajdujący się przy niej sędzia sygnalizuje, że pies był przy niej i wraca do przewodnika. Jeżeli sędzia lub asystent obserwujący wyłożonego zwierza uzna, że sygnał może wpłynąć negatywnie na pracę psa winien wstrzymać się z informacją o obecności psa przy tuszy do nadejścia do końca ścieżki sędziego oceniającego pracę psa po farbie i wtedy przekazać mu ją bezpośrednio.

Jeżeli za pierwszym razem pies nie wykona pracy oznajmiacza, można po odwołaniu posłać go od drugiego łoża jeszcze raz, obniżając ocenę za oznajmianie o 1 stopień. Jeżeli mimo to pies

nie wykona pracy oznajmacza po raz drugi, można go wziąć na otok (jeżeli nie był przy zwierzynie) i pozwolić dojść do niej. Pies taki nie otrzymuje dodatkowych punktów za oznajmianie, a ponadto odejmuje mu się kolejny 1 stopień za pracę na otoku po sfarbowanym tropie.

4. Zachowanie się przy martwej zwierzynie

Ocenę w tej konkurencji wystawia sędzia znajdujący się przy martwej zwierzynie lub sędzia idący za psem pracującym do końca na otoku.

Oszczekiwanie i oznajmianie dochodzą do martwej zwierzyny same. Psy pracujące do końca na otoku i dochodzące do zwierzyny wraz ze swym przewodnikiem odprowadzane są przez niego na odległość około 50 metrów i na komendę sędziego uwalniane z otoku, co umożliwia im swobodny powrót do niej oraz ocenę zachowania psa bez obecności i kontroli przewodnika.

Pies nie powinien próbować narzynać zwierzyny. Oblizywanie rany postrzałowej jest dozwolone. Psy o dużym temperamencie mogą gryźć, a nawet szarpać suknię zwierzyny. Sędzia musi określić, czy pies czyni to z pasji, czy celem narzynania. Psy, które narzynają zwierzynę lub usiłują ją zakopać (grabarze) podlegają dyskwalifikacji.

Niedopuszczanie przez psa obcych osób do zwierzyny jest zaletą. Pies, który po krótkim powąchaniu martwej zwierzyny dalej się nią nie interesuje, nie może otrzymać oceny wyższej niż „1”.

5. Odłożenie psa

Psa można odłożyć:

- a) luźno,
- b) uwiązanego na otoku.

Przewodnik po wydaniu psu komendy „waruj” lub „siad” oddala się na odległość około 50 metrów i ukrywa się. Po około 2 minutach, na polecenie sędziego oddaje jeden strzał, a po następnych 2 minutach – drugi, po kolejnej minucie przewodnik, na polecenie sędziego wraca do psa.

Pies odłożony luzem może być pozostawiony z otokiem przypiętym do obroży. Pies winien zostać odłożony w pozycji „siad” lub „waruj”. Zezwala się na pozostawienie mu koca, torby lub innej rzeczy stanowiącej własność przewodnika. Ocenę „4” może otrzymać pies, który przez cały czas odłożenia pozostaje w tym samym miejscu, nie reagując nerwowo na strzał. Zmiana pozycji z „waruj” na „siad” lub odwrotnie, nie powoduje obniżenia oceny. Obniża się natomiast odpowiednio ocenę psu, który oddali się z miejsca odłożenia na odległość do 5-ciu metrów lub zacznie szczekać. Pies, który samowolnie opuści miejsce odłożenia na odległość powyżej 5-ciu metrów, nie może w tej konkurencji otrzymać oceny wyższej niż „0”.

Pies uwiązany na otoku długości 1,5-2 metrów winien zostać odłożony w pozycji „siad” lub „waruj”. Zezwala się na pozostawienie mu koca, torby lub innej rzeczy stanowiącej własność przewodnika.

Ocenę „4” może otrzymać pies, który przez cały czas odłożenia pozostaje w tym samym miejscu, nie reagując nerwowo na strzał. Zmiana pozycji z „waruj” na „siad” lub odwrotnie, nie powoduje obniżenia oceny. Obniża się odpowiednio ocenę psu, który wstanie z miejsca odłożenia lub zacznie szczekać. Pies, który szarpie się na uwięzi nie może otrzymać oceny wyższej niż „0”.

Ocenę „3” można przyznać psu (odłożonemu luzem lub na uwięzi), który na początku odłożenia szczeka, po czym sam się uspokoi i zachowuje się spokojnie do końca tej konkurencji.

6. Współpraca z przewodnikiem i posłuszeństwo

Współpracę psa z przewodnikiem ocenia się, biorąc pod uwagę utrzymywanie ciągłego kontaktu psa z przewodnikiem, umożliwiające szybkie i sprawne wykonywanie wydawanych poleceń. Psy, które nie wykonują natychmiast otrzymanych od przewodnika komend, powinny mieć obniżoną ocenę w tej konkurencji o 1 do 2 stopni. Natomiast te, które nie dają się wziąć na smycz lub uciekają od przewodnika, nie wracając do niego w ciągu 10 minut, podlegają dyskwalifikacji.

TABELA - KONKURSY PRACY POSOKOWCÓW

Konkurencje		Współ- czynnik	Limity		
			Suma punktów		
			80	70	60
			Dyplom		
			I st.	II st.	III st.
			Oceny		
1	Praca na otoku /lub luzem od II łoża/ po ścieżce tropowo-farbowej	10	3	3	2
2	Zachowanie się przy martwej zwierzynie	6	3	2	2
3	Odłożenie psa:				
	a) luzem	5*	3	2	-
	b) na uwięzi	3*	3	2	-
4	Współpraca z przewodnikiem i Posłuszeństwo	4	2	-	-
	Dodatkowo:				
	- oznajmianie	5	-	-	-
	- oszczekiwanie	5	-	-	-
Razem		25			

Najwyższa liczba punktów do zdobycia, bez konkurencji dodatkowych:
 $25 \times 4 = 100$, dodatkowo: $5 \times 4 = 20$

*Suma współczynników przy uwzględnieniu pkt a). Przy punktacji przyjmuje się tylko jeden współczynnik, albo a), albo b).